

Dienstnummer: 1401

zondag: Epifanie

datum: 05-01-2025

plaats: De Ontmoeting, Assen

Schriftlezingen (onderstreept = hoofdlezing): Matteus 2: 1-12

liederen: ps 72:1,3,6; Lb 496: 1,3; Zingende gezegend 108: 1,3; DV 336b

eventuele bijzonderheden: einde wijkgemeente De Drieklank en afscheid locatie De Ontmoeting, samen met Pier Prins (afscheid De Bron is 2^e deel van de dienst, in De Bron, o.l.v. Douwe Geertsma en Peter v.d. Peppel)

Gemeente van Jezus Christus

1. Vanmorgen vertel ik jullie het verhaal van de wijzen uit het westen.

Een verhaal over verdwijnen en verschijnen.

a. Ja, een verhaal over *verdwijnen*;

over het verdwijnen van een wijkgemeente;

over het verdwijnen van de kerk uit de wijk, uit de buurt;

over het verdwijnen van twee mooie locaties:

zeg maar

de één een bron van ontmoeting,

de ander een ontmoeting bij de bron.

b. Maar ook, een verhaal over *verschijnen*;

over epifanie,

over aan het licht komen,

licht dat schijnt en over de wijzen opgaat,

licht dat die wijzen op hun beurt laten schijnen voor de mensen,

licht voor de stad, de wijk, voor de buurt,

licht van de gemeente van Jezus Christus.

2. Het verhaal dus van de wijzen uit het westen.

Maar, zijn ze eigenlijk wel goed wijs,

die mensen uit het westen?

Zijn ze wel wijs

als ze naar Jozef en Maria gaan;

als ze vanuit het westen van de stad naar het oosten trekken,

richting centrum,

richting Jozef-kerk en Maria-ten-hemel-opneming-parochie?

a. Zijn ze wel goed wijs?

Wat laten ze dan allemaal wel niet achter?

Waarom vertrekken ze uit het westen,
 eerst een heel stuk naar het oosten,
 en dan nog een stukje naar het zuiden,
 om zo in het centrum uit te komen?

Slaan ze dan niet los van *het anker* dat hun vastigheid bood?
 Kunnen ze dan nog wel hun geloofsgetuigenis -hun *marturia*- geven
 in hun eigen omgeving?
 Uit welke *bron* zullen ze dan nog inspiratie putten?
 Komt het nog tot *ontmoeting*, met elkaar, met de wereld, met God?
 Enne..., zo'n kerk in het zuiden, zo'n *Zuiderkerk*, hadden ze die ooit al niet...?

b. Zijn ze wel goed wijs?

Ze hadden het,
 bijvoorbeeld hier in Kloosterveen,
 in het uiterste westen van de stad-,
 ze hadden het hier toch goed met elkaar?

Hier hebben ze toch met elkaar in 25 jaar een gemeenschap gebouwd,
 contacten gelegd en vriendschappen gesloten?
 Hier leven toch de herinneringen aan de mensen die bij hen horen
 maar die inmiddels zijn overleden,
 de heiligen die hen zijn voorgegaan?
 Hier hadden ze toch een plek om God, elkaar, de wereld te ontmoeten?
 Hier beleefden ze toch mooie, inspirerende en soms ontroerende vieringen?
 Hier verwonderden ze zich toch met en over de kinderen
 met hun advents- en 40dagenprojecten?
 Hier vierden ze toch prachtige paastriduumms?
 Hier spatte het plezier er toch vanaf
 als ze die fantastische musicals speelden?
 Hier zetten ze samen toch iets indrukwekkends neer
 toen ze The Passion uitvoerden?

3. Zijn ze wel goed wijs?

Waarom gaan ze dan weg? -

a. Nou, ze moeten wel.

Er zit niks anders op.

Waarom? -

Omdat ze het licht hebben gezien?

Een ster die hun de weg wijst? -

Mwahn...

Of het nou echt allemaal zo licht is...;

of het nou echt allemaal zo schittert en schijnt...

Nee, ze moeten wel.

Ze moeten wel, willen ze de koning nog kunnen aanbidden;

willen ze hem blijven vereren met hun schatten.

b. Ze moeten wel.

Er zit niks anders op.

Waarom? -

Omdat -zoals hier en daar al beweerd is-,

omdat een of andere machtige Herodes

samen met de geestelijke bestuurders

dat bedisseld heeft? -

Nou ja, dat rikt wel héél erg naar een complottheorie.

En of je het evangelie nou zó direct kunt toepassen op de Algemene Kerkenraad...

c. Ze moeten wel.

Er zit niks anders op.

Waarom? -

i) Nou, omdat

-dat dan weer wél 'net als Herodus'-

omdat die Algemene Kerkenraad "hevig schrok";

hevig schrok toen duidelijk werd dat de Protestantse Kerk in Assen

geen rijzende, schitterende ster is,

maar eerder een langzaam uitdovend licht.

Want, het ledental loopt alleen maar terug,

het geld raakt steeds meer op,

en steeds minder doen mee en pakken een taak op.

ii) En, natuurlijk,
 ook omdat zulke dingen als secularisatie, individualisme,
 marktdenken, consumentisme, welvaart,
 de belevingscultuur waarin alles vooral 'leuk' moet zijn
 en al die andere trends van onze tijd-,
 omdat die niet aan de gelovigen en de kerk
 en dus ook niet aan die wijzen uit het westen
 voorbij gaan.

iii) En ja, laten we eerlijk zijn:
 ook omdat die wijzen uit het westen zélf niet meer zorgen voor
 elke zondag een volle kerk
 en een sluitende kerkelijke begroting.
 Ze zijn misschien toch niet altijd zo goed wijs geweest...?

4. Hoe moet het nu verder?

Wat is wijs?

- a. Stil blijven staan bij al die emoties en gevoelens
 die die die wijzen uit het westen nu hebben?
 Gevoelens van verdriet en neerslachtigheid,
 van wanhoop en machteloosheid,
 van het-bijltje-erbij-neergooien en onverschilligheid -,
 dáárbij stil blijven staan en niet verder komen,
 is dát wijs?

Zeker, er moet ruimte zijn voor al die gevoelens
 en het is goed om daar de tijd voor te nemen.
 Maar, je moet er niet bij blijven,
 want als je blijft stilstaan kom je nooit verder.

Daarom nodig ik de wijzen uit het westen,
 daarom nodig ik *júllie* uit
 om verder mee te gaan in het verhaal.

- b. Daarom nodig ik jullie uit,
 in de eerste plaats,

om mee te gaan naar het oosten, naar het centrum,
naar Jozef (en, wat zou dat mooi zijn: ook naar Maria);
om daar de koning te aanbidden;
en om al jullie schatten,
die kostbare ervaringen die jullie in de loop der jaren hier verzameld hebben-,
om die mee te nemen en daar als geschenken aan te bieden.

- c. En daarom nodig ik jullie ook uit,
in de tweede plaats,
om te dromen,
om te dromen zoals de wijzen uit het Bijbelverhaal;
te dromen van “een andere route”
en niet via de bekende weg te *verdwijnen*,
maar om juist via zo’n andere route te *verschijnen*;
om ervan te dromen
via een andere route naar jullie land,
jullie wijk, jullie buurt
terug te reizen;
om daar te ‘landen’,
‘thuis te komen’;
om te dromen van nieuwe wegen,
zoals we er straks in De Bron van zullen zingen:
Vertrouw de nieuwe wegen
en trek voort in de tijd.
God wil dat gij een zegen
op deze aarde zijt.

5. a. Kortom, ik nodig jullie uit
om als volgelingen van Jezus
én niet uit de stad
én niet uit de wijk en de buurt
te *verdwijnen*,
maar om daar juist te *verschijnen*,
te verschijnen als mensen die het licht hebben gezien
en “vervuld zijn van diepe vreugde”;
die het licht hebben gezien in dat kleine, kwetsbare, weerloze, kind
in de marge van de geschiedenis,

in een uithoek van de wereld;
en die daarom dat licht v er laten schijnen...;
in het westen, in het zuiden, in het centrum.

- b. Ik nodig jullie dus uit
om het evangelieverhaal z o direct op jullie zelf toe te passen.
Want dan,
dan kan het verhaal dat ik jullie vanmorgen vertel,
het verhaal van de wijzen uit het westen -,
dan kan dat jullie  igen verhaal worden...